

Bruxelles, 31 iulie 2026
(OR. en)

12301/26

Dosare interinstituționale:
2023/0111 (COD)
2023/0113 (COD)

EF 219
ECOFIN 1066

NOTĂ DE ÎNSOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2026) 615 final
Subiect:	COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU, BANCA CENTRALĂ EUROPEANĂ, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL REGIUNILOR Competitivitatea sectorului bancar și piața unică în sectorul bancar

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 17.7.2026
COM(2026) 615 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
BANCA CENTRALĂ EUROPEANĂ, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL
EUROPEAN ȘI COMITETUL REGIUNILOR**

Competitivitatea sectorului bancar și piața unică în sectorul bancar

{SWD(2026) 615 final}

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENT, CONSILIU, BANCA
CENTRALĂ EUROPEANĂ, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI
COMITETUL REGIUNILOR**

Competitivitatea sectorului bancar și piața unică în sectorul bancar

1. Rolul sectorului bancar în economia UE

Băncile joacă un rol esențial în economia UE, iar un sector bancar competitiv este esențial pentru finanțarea creșterii economice, a inovării și a priorităților strategice. Competitivitatea băncilor depinde, totodată, de o economie prosperă și robustă. Băncile reprezintă principala sursă de finanțare pentru gospodăriile, întreprinderile mari și întreprinderile mici și mijlocii din UE. Dincolo de rolul lor tradițional în acordarea de împrumuturi, băncile facilitează accesul la piețele de capital, sprijinind întreprinderile să obțină finanțare prin capitaluri proprii și prin îndatorare și permițând titularilor de conturi de economii să investească. Într-un context geopolitic aflat într-o evoluție rapidă, aceste roluri diferite ale sectorului bancar sunt cu atât mai importante pentru menținerea autonomiei strategice a UE. Rolul băncilor este esențial pentru acoperirea nevoilor de finanțare tot mai mari ale întreprinderilor din UE, în special în sectoarele strategice.

Strategia privind uniunea economiilor și a investițiilor (UED)¹ va îmbunătăți modul în care sistemul financiar al UE facilitează direcționarea economiilor către investiții productive. Strategia prevede un sector bancar eficient și integrat, bazat pe un cadru unic de reglementare și pe o uniune bancară finalizată. Strategia și propunerile prezentate în raportul de față sunt aliniate la Busola pentru competitivitate a UE², la recomandările din rapoartele Letta³ și Draghi⁴, la Strategia privind piața unică⁵, la foaia de parcurs „O Europă, o piață”⁶ și la Planul de acțiune pentru revizuirea în profunzime a reglementărilor⁷. Pentru a sprijini economia UE în sens larg, un sector bancar competitiv trebuie să aibă posibilitatea de a funcționa cu cât mai puține obstacole posibil la nivel transfrontalier, de a oferi deponenților și investitorilor o gamă mai largă de produse și de a ajunge la o dimensiune optimă, în conformitate cu cerințele prudențiale și cu normele în materie de concurență. În același timp, un sector bancar competitiv trebuie să fie suficient de flexibil, să aibă modele de afaceri diversificate, să poată stimula inovarea și să permită intrarea unor noi actori pe piață.

Sectorul bancar și piețele de capital din UE sunt interdependente și ar trebui să se dezvolte în paralel. Băncile pot contribui la promovarea dezvoltării piețelor de capital din UE, în special la nivel transfrontalier, beneficiind în același timp de fluxuri semnificative de venituri aferente serviciilor conexe de investiții și corporative. Băncile pot facilita accesul investitorilor pe piață, de exemplu prin dezvoltarea unor produse adaptate sau prin activități de subscriere. La rândul său, o piață de capital mai eficientă și mai integrată poate ajuta băncile să devină mai competitive pe plan intern și internațional. În UE, această complementaritate între sectorul bancar și piețele de capital nu numai că ar contribui la finanțarea economiei, inclusiv a

¹ Comisia Europeană (2025), [Strategia privind uniunea economiilor și a investițiilor](#).

² Comisia Europeană (2025), [Busola pentru competitivitate a UE](#).

³ Enrico Letta (2024), [Much more than a market](#) (Mult mai mult decât o piață).

⁴ Mario Draghi (2025), [The future of European competitiveness](#) (Viitorul competitivității europene).

⁵ Comisia Europeană (2025), [O strategie pentru crearea unei piețe unice simple, solide și pe deplin integrate](#).

⁶ Comisia Europeană (2026), [Foaia de parcurs „O Europă, o piață” a Parlamentului European, Consiliului Uniunii Europene și Comisiei Europene](#).

⁷ Comisia Europeană (aprilie 2026), Planul de acțiune privind curățarea aprofundată a cadrului de reglementare, care însoțește comunicarea intitulată [Un cadru de reglementare al UE mai simplu, mai clar și mai bine aplicat](#).

priorităților sale strategice, ci ar reduce și dependența de băncile internaționale străine pentru serviciile financiare critice.

Un sector bancar slab performant sau fragil nu își poate îndeplini rolul economic în mod eficace și nu poate sprijini nevoile tot mai mari de investiții cu care se confruntă întreprinderile din UE. În consecință, sectorul bancar din UE trebuie să fie suficient de robust și rezilient în fața șocurilor potențiale, având fundamente solide (de exemplu, profitabilitate, evaluări de piață, rentabilitatea capitalurilor proprii, structuri de costuri eficiente, guvernanta solidă), precum și niveluri de capital și de lichiditate calibrate în mod corespunzător. Într-adevăr, o asemenea reziliență poate fi considerată un aspect esențial al competitivității în sectorul bancar.

Prezenta comunicare și documentul de lucru însoțitor al serviciilor Comisiei concretizează angajamentul Comisiei de a evalua situația actuală a competitivității în sectorul bancar din UE. Următoarele secțiuni evidențiază progresele substanțiale înregistrate în ultimii 15 ani în consolidarea rezilienței și a performanței generale a sectorului, prezintă principalele probleme care rămân de soluționat și propun o cale de urmat pozitivă, orientată spre viitor. Aceasta se bazează pe consultări ample cu toate părțile interesate, pentru a se asigura că analiza, evaluarea și concluziile sunt întemeiate pe date concrete, astfel cum se arată în documentul de lucru însoțitor al serviciilor Comisiei.

Atunci când se analizează competitivitatea sectorului bancar din UE, trebuie recunoscute de la bun început compromisurile inerente dintre diferitele obiective, inclusiv următoarele:

- *Promovarea inovării și a creșterii durabile trebuie realizată menținând în același timp reziliența.* Promovarea inovării și a creșterii în economia UE va necesita o schimbare de paradigmă responsabilă și o anumită reechilibrare a cadrului de reglementare aplicabil băncilor, ceea ce implică trecerea de la abordarea actuală, adesea foarte reticentă la riscuri, la o abordare deschisă asumării unor riscuri responsabile și bine evaluate. Comisia are un rol esențial în această privință, întrucât trebuie să analizeze nivelul adecvat de risc pe care îl poate suporta sistemul în ansamblu. Totuși, reziliența sectorului bancar trebuie menținută, aceasta fiind o condiție prealabilă pentru o creștere durabilă.
- *Armonizarea normelor la nivelul UE implică reducerea marjei de apreciere la nivel național.* Pentru dezvoltarea unui sector bancar integrat în UE, va fi nevoie de un cadru de reglementare cu adevărat unic, însă acest lucru nu va fi posibil atât timp cât persistă suprareglementarea, punerea în aplicare divergentă, duplicarea cerințelor de raportare sau extinderea excesivă a competențelor naționale în ceea ce privește fuziunile.
- *Integrarea sectorului bancar din UE trebuie să fie însoțită de garanții adecvate care să răspundă preocupărilor legitime.* Integrarea sectorului bancar necesită o schimbare a relației actuale dintre statul membru de origine și statul membru gazdă și va fi acceptabilă doar cu condiția protejării în mod egal a stabilității financiare în toate statele membre.

- *Măsurile luate pentru stimularea competitivității vor avea, după toate probabilitățile, un impact asupra nivelului cerințelor de capital aplicabile băncilor. Îmbunătățirea integrării pieței, eliminarea suprapunerilor, simplificarea cadrului de reglementare, armonizarea metodologiilor pentru anumite cerințe sau introducerea unui grad mai mare de proporționalitate vor avea un impact asupra cerințelor aplicabile unor bănci în anumite domenii de politică și vor necesita o calibrare atentă în funcție de impactul lor global.*

Pentru gestionarea acestor compromisuri de natură diferită, va fi necesară combinarea expertizei tehnice cu discernământul politic, astfel încât echilibrul dintre asumarea riscurilor și reziliență în cadrul sectorului bancar să fie ajustat cu atenție. Acest lucru se va realiza prin măsurile prezentate în prezenta comunicare și, în mod continuu, printr-o monitorizare mai fermă de către Comisie a competitivității sectorului bancar.

2. Progresele înregistrate și provocările persistente pe piața unică bancară a UE

Ca răspuns la criza financiară mondială (CFM), UE a elaborat un cadru unic de reglementare pentru bănci și și-a reformat cadrul de supraveghere, de rezoluție și macroprudențial. În ultimii 15 ani, aceste reforme au contribuit la îmbunătățirea rezilienței băncilor și au facilitat gestionarea eficientă a crizelor atunci când acest lucru a fost necesar. În cadrul uniunii bancare, mecanismul unic de supraveghere (MUS) este responsabil de autorizarea tuturor băncilor și supraveghează în mod direct 111 bănci, care reprezintă peste 85 % din totalul activelor bancare. Pentru aceste bănci, mecanismul unic de rezoluție (MUR) este responsabil de pregătirea pentru situații de criză și de gestionarea acestora și este susținut de un fond unic de rezoluție (FUR) de peste 81 de miliarde EUR. Schemele naționale de garantare a depozitelor sunt bine finanțate și au fost consolidate astfel încât să permită rambursări rapide, sporind astfel încrederea deponenților. Autoritatea Bancară Europeană (ABE) a jucat un rol central în elaborarea cadrului unic de reglementare și în consolidarea convergenței în materie de supraveghere în întreaga UE, iar Comitetul european pentru risc sistemic (CERS) a jucat rolul de sistem de alertă timpurie și a sprijinit punerea în aplicare a măsurilor macroprudențiale naționale.

Reformele de reglementare și instituționale au fost însoțite de o transformare profundă a sectorului bancar din UE. Spre deosebire de perioada premergătoare CFM, băncile din UE sunt reziliente și dispun de poziții solide de capital și de lichiditate. Această reziliență a fost confirmată în mod constant de exercițiile de simulare de criză desfășurate la nivelul UE de ABE și de Banca Centrală Europeană (BCE), inclusiv de cel mai recent exercițiu desfășurat în 2025⁸. Un aspect și mai important este că reziliența sectorului bancar din UE și-a dovedit eficacitatea în condiții reale în timpul pandemiei de COVID-19, al șocului energetic care a urmat invadării pe scară largă a Ucrainei de către Rusia și al turbulențelor bancare din Statele

⁸ Pentru mai multe detalii, a se vedea raportul privind exercițiul de simulare de criză desfășurat la nivelul UE în 2025 de ABE ([link](#)) și BCE ([link](#)).

Unite și Elveția din primăvara anului 2023. Băncile au acționat mai degrabă ca amortizoare ale șocurilor decât ca amplificatoare ale tensiunilor economice. Începând din 2023, băncile din UE au revenit și la o profitabilitate susținută, atingând nivelurile de rentabilitate a capitalurilor proprii dinainte de criză, ceea ce arată că reziliența și profitabilitatea pot merge mână în mână.

Sectorul bancar din UE este rezilient și profitabil, dar rămâne extrem de fragmentat de-a lungul frontierelor naționale și se confruntă cu o serie de provocări legate de cadrul de reglementare și de punerea sa în aplicare. Trebuie găsite soluții la aceste provocări pentru a permite o implicare mai amplă a băncilor în acoperirea nevoilor semnificative de investiții, estimate în raportul Draghi la 1 200 de miliarde EUR pe an, necesare pentru menținerea competitivității, realizarea de progrese în cadrul dublei tranziții, consolidarea securității și a rezilienței și păstrarea suveranității tehnologice, în special în sectoare strategice precum tehnologiile profunde, tehnologiile curate, apărarea, inteligența artificială și biotehnologia.

Comisia a identificat **trei provocări principale care limitează potențialul sectorului bancar de a sprijini în mod eficace economia UE.** În primul rând, sectorul este prea fragmentat, împiedicând extinderea, creșterea eficienței, utilizarea productivă a resurselor și diversificarea geografică dincolo de frontierele naționale. În al doilea rând, transpunerea standardelor internaționale în cadrul de reglementare al UE ar putea lua mai bine în considerare particularitățile UE și ar putea fi mai proporțională. În al treilea rând, anumite aspecte ale cadrului de reglementare al UE sunt nejustificat de complexe și împovărătoare și ar trebui simplificate. Abordarea tuturor acestor trei provocări este esențială pentru a construi un sector bancar care nu este doar rezilient, ci și sprijină mai bine economia UE prin finanțarea creșterii durabile, a inovării, a securității și a prosperității pe termen lung.

2.1 Fragmentarea de-a lungul frontierelor naționale

Integrarea transfrontalieră a sectorului bancar din UE s-a îmbunătățit în ultimii ani, dar rămâne la niveluri nesatisfăcătoare. Integrarea este limitată în cea mai mare parte la piața interbancară, celelalte activități transfrontaliere rămânând foarte restrânse. De exemplu, creditarea transfrontalieră a întreprinderilor în zona euro reprezintă doar aproximativ 16 % din totalul creditării întreprinderilor⁹. Acest lucru se datorează în principal dificultăților întâmpinate pentru a ajunge la clienții din alte state membre fără o prezență fizică bancară sau pentru a extinde ori a institui o prezență bancară pe piețe noi, fie în mod organic, fie prin consolidare transfrontalieră. De la CFM, consolidarea sectorului bancar din UE a avut loc aproape exclusiv pe plan intern, întrucât fuziunile și achizițiile transfrontaliere la nivelul UE au scăzut semnificativ, deși au cunoscut o creștere în 2025. În consecință, multe grupuri bancare din UE sunt mari în raport cu dimensiunea economiei lor de origine, dar nu și în raport cu dimensiunea economiei UE, a economiei uniunii bancare sau a concurenților internaționali.

Fragmentarea din sectorul bancar reflectă o dimensiune națională foarte pronunțată a cadrului de reglementare al UE.

⁹ Banca Centrală Europeană (2026), [*Răspunsul BCE la consultarea Comisiei privind competitivitatea sectorului bancar din UE*](#).

- **Spre deosebire de alte jurisdicții, cadrul de reglementare al UE impune grupurilor bancare transfrontaliere să respecte cerințele de capital și de lichiditate atât la nivel consolidat, cât și la nivelul filialelor.** Această caracteristică împiedică aceste grupuri să gestioneze în mai mare măsură aceste resurse la nivel central, la nivel de grup, limitând astfel eficiența. În plus, aceasta limitează eficiența grupurilor bancare transfrontaliere, acționând ca o barieră de facto în calea fuziunilor transfrontaliere. S-a estimat că eliminarea constrângerilor asupra lichidității deținute în filialele transfrontaliere ale grupurilor bancare din UE ar elibera aproximativ 230 de miliarde EUR sub formă de active lichide de înaltă calitate¹⁰. Această dimensiune națională pronunțată a reglementării prudențiale reflectă preocupările cu privire la impactul potențial al intrării în dificultate a unei bănci asupra economiilor statelor membre care găzduiesc filiale transfrontaliere. Aceste preocupări persistă, în pofida punerii în aplicare a cadrului unic de reglementare, a nivelurilor semnificative de reziliență atinse de bănci și a progreselor înregistrate în dezvoltarea uniunii bancare (care rămâne însă incompletă, în special în absența unui mecanism de asigurare a depozitelor la nivelul întregii uniuni bancare). Alți factori prudențiali care contribuie la fragmentarea persistentă sunt tratamentul divergent al expunerilor intragrup naționale și transfrontaliere, eterogenitatea și lipsa de previzibilitate în stabilirea cerințelor prudențiale, precum și coordonarea insuficientă între autoritățile de supraveghere, de rezoluție și macroprudențiale.
- **Suprareglementarea la nivel național și diferențele în ceea ce privește transpunerea normelor UE reprezintă o altă sursă de fragmentare.** Aceste elemente subminează eficacitatea cadrului unic de reglementare, îngreunând și scumpind activitatea transfrontalieră a grupurilor bancare. În același timp, recurgerea tot mai frecventă la instrumente juridice neobligatorii („soft law”) în cadrul de reglementare – interpretate adesea drept constrângeri obligatorii de către autoritățile competente de la nivelul UE și de la nivel național, precum și de către responsabili cu conformitatea ai băncilor și de către auditorii externi – poate amplifica acest efect.
- **Intervențiile naționale în fuziunile bancare împiedică băncile să atingă o dimensiune adecvată la nivelul UE.** Intervențiile nejustificate la nivel național afectează prea des capacitatea băncilor din UE de a se consolida. Prin urmare, acestor bănci le este limitată capacitatea de extindere la nivelul UE¹¹, inclusiv prin fuziuni transfrontaliere. Acest lucru le afectează evaluările și posibilitatea de a obține câștiguri de eficiență, le limitează capacitatea de a oferi servicii financiare critice gospodăriilor

¹⁰ Banca Centrală Europeană (2026), [*Răspunsul BCE la consultarea Comisiei privind competitivitatea sectorului bancar din UE*](#).

¹¹ Dimensiunea este un factor important care determină contribuția unei bănci la economie într-o serie de domenii legate de activitățile bancare de investiții, cum ar fi subscrierea emisiunilor de titluri de datorie suverană sau comercială, emisiunile de titluri de capital, serviciile de custodie, activitățile de tranzacționare primară pe piețele valutare și ale instrumentelor financiare derivate în EUR, consilierea în materie de fuziuni și achiziții și structurarea tranzacțiilor, finanțarea proiectelor critice de mari dimensiuni și altele.

și întreprinderilor și le reduce competitivitatea pe piețele financiare mondiale în domeniul activităților bancare corporative și de investiții.

- **Normele naționale sau diferențele în transpunerea normelor UE în domenii din afara sferei prudențiale limitează activitățile bancare transfrontaliere.** Aceste bariere neprudențiale includ controalele în materie de combatere a spălării banilor, dreptul civil, protecția datelor, fiscalitatea¹², dreptul insolvenței și normele privind executarea silită, precum și anumite norme în materie de protecție a consumatorilor care, deși armonizate într-o anumită măsură la nivelul UE, nu sunt aplicate în mod uniform în toate statele membre. Aplicarea unor norme naționale diferite poate descuraja băncile să furnizeze servicii la nivel transfrontalier, în special pe segmentul de retail bancar. În contextul actual, caracterizat de un grad tot mai ridicat de digitalizare, o limitare importantă o reprezintă platformele informatice dezvoltate de bănci pentru a răspunde nevoilor unei piețe naționale, care nu pot fi replicate cu ușurință la nivelul întregii UE. Acest lucru afectează modelul de afaceri al serviciilor bancare transfrontaliere, limitează concurența dintre bănci, reduce opțiunile disponibile pentru clienți și conduce la creșterea prețurilor.

2.2 Punerea în aplicare a standardelor internaționale ținând seama de particularitățile UE

UE se angajează să respecte standardele internaționale stabilite de Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară și recomandările Consiliului pentru Stabilitate Financiară. Punerea în aplicare a standardelor internaționale este esențială pentru protejarea stabilității financiare și menținerea unor condiții de concurență echitabile. În UE, spre deosebire de alte jurisdicții, standardele internaționale se aplică tuturor băncilor pentru a menține integritatea pieței unice. Cele peste 4 500 de bănci și aproximativ 650 de grupuri bancare din UE alcătuiesc un ecosistem bancar divers, care finanțează economia Uniunii. Sectorul bancar cuprinde atât bănci complexe de importanță sistemică globală, care își desfășoară activitatea la nivel mondial, cât și bănci mai mici, cu un model de afaceri mai tradițional sau mai puțin complex, care sprijină finanțarea IMM-urilor locale, inclusiv în regiunile mai puțin dezvoltate. Având în vedere rolul băncilor în finanțarea economiei UE, cadrul de reglementare ar trebui să le permită să finanțeze numeroase tipuri de întreprinderi, de la întreprinderi consacrate la întreprinderi digitale cu creștere rapidă, inclusiv start-upuri și întreprinderi în curs de extindere. În plus, piața europeană se bazează pe creditarea bancară pentru finanțarea investițiilor strategice pe termen lung esențiale. În pofida eforturilor de a reflecta această diversitate în cadrul de reglementare, multe norme continuă să se aplice indiferent de dimensiunea băncilor sau de modelele lor de afaceri, ceea ce duce la o complexitate și o sarcină administrativă inutile pentru bănci.

¹²

Comisia Europeană a publicat recent un [studiu](#) realizat de un consultant extern privind cadrul fiscal aplicabil în prezent sectorului financiar. Studiul analizează atât TVA-ul – de la plata căruia sunt scutite majoritatea serviciilor financiare de bază –, cât și impozitele sectoriale aplicate la nivel național în UE.

Băncile mari din UE concurează la nivel mondial și trebuie să își desfășoare activitatea într-un mediu în care punerea în aplicare a standardelor internaționale diferă de la o jurisdicție la alta. Abaterile și întârzierile în punerea în aplicare a standardelor internaționale convenite în unele jurisdicții majore au sporit preocupările cu privire la competitivitatea băncilor din UE pe piețele mondiale. Pentru a remedia dezechilibrele concurențiale grave generate de nerespectarea standardelor internaționale de către jurisdicții din țări terțe, Comisia va continua să monitorizeze îndeaproape situația internațională și să utilizeze instrumentele de reglementare disponibile, asigurând totodată protejarea stabilității financiare.

În plus, cadrul de reglementare al UE și modul în care acesta este aplicat, prin implicarea a numeroase autorități diferite, adaugă straturi de cerințe care depășesc standardele internaționale. În această privință, UE diferă substanțial de alte jurisdicții majore. Luate împreună, caracteristicile sistemului bancar european și particularitățile cadrului de reglementare și de supraveghere al UE impun analiza atentă a punerii în aplicare a standardelor internaționale.

2.3 Complexitatea nejustificată a cadrului de reglementare

Deși reformele ulterioare CFM au îmbunătățit în mod semnificativ reziliența sectorului bancar din UE, cadrul de reglementare a devenit nejustificat de complex.

- **Complexitatea rezultă parțial din caracterul detaliat și structura pe mai multe niveluri a cadrului de reglementare.** Cadrul se bazează pe două niveluri distincte de legislație¹³ și pe orientări suplimentare în materie de supraveghere¹⁴, care coexistă, în multe cazuri, cu norme naționale suplimentare. Deși aceste niveluri multiple permit modificări mai rapide și adaptate ori de câte ori este necesar, fără a se recurge la un proces îndelungat de modificare legislativă, ele sunt uneori excesiv de detaliate, ceea ce le face dificil de pus în aplicare, în special pentru băncile mai mici. Creșterea gradului de detaliere a cadrului UE reflectă, de asemenea, un efort de standardizare a modului în care normele UE sunt aplicate la nivel național. De asemenea, băncile însele creează adesea un grad inutil de complexitate și de detaliere prin interpretarea excesivă a reglementărilor sau prin solicitarea de orientări în materie de reglementare și supraveghere pentru a reduce la minimum riscurile de conformitate.
- **Cerințele de raportare și de publicare pot constitui, la rândul lor, o sursă de complexitate.** Deși datele raportate de bănci sunt necesare pentru supravegherea acestora și pentru promovarea integrității pieței, cerințele de raportare și de publicare au devenit, în multe cazuri, împovărătoare, costisitoare și redundante.
- **Complexitatea este amplificată și mai mult de normele paralele sau, în unele cazuri, suprapuse privind aspectele microprudențiale, macroprudențiale și de**

¹³ Nivelul 1 - „legislație-cadru” (regulamente sau directive) și nivelul 2 - „măsuri tehnice” (acte delegate și acte de punere în aplicare, precum și standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare).

¹⁴ Nivelul 3 - orientări privind „convergența în materie de supraveghere” (Orientările autorităților europene de supraveghere), întrebări și răspunsuri interpretative, avize, recomandări, practici de supraveghere și așteptări orizontale.

rezoluție. Explicația constă în faptul că anumite componente ale cadrului bancar au fost reformate în mai multe etape și, adesea, în mod izolat. În plus, colegiitorii au, de-a lungul timpului, transpus în legislația UE sau menținut în cadrul acesteia o mare parte dintre particularitățile naționale. Suprapunerea diferitelor cerințe pe care băncile trebuie să le îndeplinească simultan poate conduce la duplicarea acestora și poate limita utilizabilitatea amortizoarelor (problema pachetului de capital)¹⁵. Totodată, interacțiunea normelor în cele trei domenii prudențiale separate, dar interconectate, este adesea sub nivelul optim.

- **Punerea în aplicare a cadrului de reglementare este lipsită de o imagine de ansamblu holistică din cauza numeroșilor actori implicați.** Autoritățile naționale de supraveghere, autoritățile macroprudențiale, autoritățile naționale de rezoluție, Banca Centrală Europeană (BCE), Comitetul Unic de Rezoluție (SRB), Comitetul european pentru risc sistemic (CERS) și Autoritatea Bancară Europeană (ABE) sunt toate implicate în punerea în aplicare a cadrului de reglementare, ceea ce creează provocări semnificative în materie de coordonare. Deși uniunea bancară a îmbunătățit situația prin asigurarea unei supravegheri și rezoluții unice pentru băncile mai mari care intră în domeniul său de aplicare, nu se analizează suficient modul în care interacționează cerințele stabilite de diferite autorități, impactul lor combinat și măsura în care ineficiențele rezultate sunt transferate gospodăriilor și întreprinderilor din UE.

3. O cale de urmat pentru sectorul bancar din UE

Având în vedere diversitatea și natura provocărilor cu care se confruntă sectorul bancar din UE, este necesară definirea unei căi de urmat, bazată pe măsuri de politică, orientate spre viitor, coerente, cuprinzătoare și ambițioase, fundamentate pe o evaluare a impactului, în conformitate cu principiile unei mai bune legiferări. Intervențiile care vizează doar unele dintre aceste provocări nu vor fi suficiente pentru a crea condițiile necesare unei îmbunătățiri durabile și structurale a competitivității sau pentru a garanta că rezultatele obținute se vor menține în timp. Acest pachet ar urma să cuprindă măsuri legislative și nelegislative, inclusiv măsuri de simplificare și raționalizare a reglementării cerințelor de capital. Măsurile propuse vor promova integrarea pieței, cu garanții adecvate pentru stabilitatea financiară în toate statele membre, vor asigura o punere în aplicare a standardelor internaționale care țin seama într-o mai mare măsură de particularitățile UE și reflectă o abordare proporțională, punând un accent deosebit pe simplificarea cadrului de reglementare al UE în toate propunerile viitoare. Aceasta va include oficializarea acordării unei priorități mai reduse mandatelor ABE privind elaborarea standardelor tehnice, astfel cum s-a discutat cu colegiitorii.

¹⁵

ABE (iunie 2026), *EBA Report on Simplifying the Stacking Order of the EU Prudential and Resolution Framework (Raportul ABE privind simplificarea ordinii de suprapunere a cerințelor din cadrul prudențial și de rezoluție al UE)*.

3.1 Promovarea integrării în condițiile existenței unor garanții adecvate

Ineficiențele generate de fragmentarea de-a lungul frontierelor naționale subminează în mod evident competitivitatea sectorului bancar din UE și trebuie combătute prin măsuri într-o serie de domenii.

➤ Eliminarea barierelor prudențiale din calea integrării

Grupurile bancare din UE trebuie să respecte cerințele prudențiale la toate nivelurile, de la societatea-mamă principală până la fiecare filială în parte. Legislația UE permite excepții de la aceste norme, în special atunci când filiala este situată în același stat membru ca societatea-mamă. Cerințele prudențiale aplicabile grupurilor transfrontaliere oferă asigurări statelor membre gazdă în ceea ce privește preocupările locale legate de stabilitatea financiară, însă pot împiedica alocarea eficientă a resurselor în cadrul acestor grupuri și pot afecta, în cele din urmă, performanța și reziliența lor de ansamblu. Autoritățile de supraveghere a grupurilor transfrontaliere ar trebui să dispună de competențele necesare pentru a se asigura că lichiditățile și capitalul sunt distribuite mai eficient între societatea-mamă și filialele sale, inclusiv în situații de criză. Aceasta ar permite o alocare mai eficientă a resurselor în cadrul grupurilor bancare transfrontaliere, oferind mai multe oportunități de realizare a economiilor de scară și de diversificare a riscurilor (în special în ceea ce privește expunerile suverane¹⁶) și reducând costurile pentru gospodării și întreprinderi. Astfel de beneficii ar spori competitivitatea sectorului bancar în ansamblu și ar sprijini finanțarea priorităților-cheie ale UE. Modul în care grupurile transfrontaliere își structurează operațiunile ar trebui să se bazeze pe decizii comerciale, în conformitate cu cerințele prudențiale și cu normele în materie de concurență și să nu fie supus unor ingerințe nejustificate ale autorităților naționale.

În acest context, Comisia:

- ***va propune măsuri care să permită grupurilor transfrontaliere să sporească eficiența alocării capitalului și a lichidităților. Autoritățile de supraveghere la nivel de grup ar trebui să aibă competența de a se asigura că cerințele sunt îndeplinite la nivelul societății-mamă și de a impune acesteia să aloce filialelor resurse suficiente, în timp util și cu caracter executoriu, atât în condiții normale de activitate, cât și în situații de criză. Exercițarea acestor competențe ar trebui să țină seama de diversitatea grupurilor bancare transfrontaliere, inclusiv de natura și reziliența filialelor, precum și de gradul de integrare și de angajamentele asumate la nivelul fiecărui grup. De asemenea, exercitarea acestor competențe ar trebui să fie însoțită de garanții adecvate privind protecția creditorilor și a deponenților;***
- ***va propune măsuri pentru aplicarea unui tratament de reglementare similar expunerilor intragrup¹⁷, atât la nivel național, cât și la nivelul UE;***

¹⁶ Claudia Buch (2026), *The bank-sovereign nexus: securing progress by completing the banking union (Legătura dintre bănci și entitățile suverane: asigurarea progreselor prin finalizarea uniunii bancare)*, care constată, de asemenea, că preferința băncilor pentru expunerile suverane interne a scăzut în ultimii ani, în special în cazul băncilor mari supravegheate de MUS.

¹⁷ Orice activ, pasiv sau relație financiară între entități din cadrul aceluiași grup.

- *va propune măsuri suplimentare pentru gestionarea riscului de concentrare excesivă a expunerilor suverane și pentru încurajarea în continuare a diversificării de către bănci a portofoliilor de obligațiuni suverane;*
- *va utiliza instrumentele de asigurare a respectării legislației de care dispune atunci când identifică încălcări ale dreptului Uniunii de către statele membre, în special în ceea ce privește intervențiile în fuziuni și achiziții care riscă să submineze libera circulație a serviciilor și a capitalurilor, precum și libertatea de stabilire prevăzută în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Noul proiect de orientări privind concentrările economice¹⁸ oferă, de asemenea, statelor membre orientări mai clare cu privire la circumstanțele în care pot interveni în tranzacțiile care fac obiectul controlului concentrărilor economice la nivelul UE.*

➤ *Asigurarea unor garanții adecvate*

Măsurile menite să elimine barierele prudențiale din calea integrării trebuie să fie însoțite de garanții adecvate care să asigure stabilitatea financiară în întreaga UE. Persistă preocupări cu privire la posibilitatea ca filialele grupurilor bancare transfrontaliere să se confrunte cu deficite de capital și de lichiditate, în special în perioade de criză, iar autoritățile naționale să fie nevoite să gestioneze intrarea acestora în dificultate fără un sprijin suficient din partea societății-mamă.

Multe grupuri transfrontaliere funcționează pe baza unei strategii de rezoluție *cu un singur punct de intrare*, în cadrul căreia măsurile de gestionare a crizelor sunt aplicate la nivelul societății-mamă, iar filialele sunt sprijinite prin transferarea pierderilor în amonte către aceasta și a capitalului în aval către filiale. Dacă sprijinul la nivelul grupului nu se materializează, filialele – în special cele care au importanță pentru economiile locale – ar putea rămâne vulnerabile, ceea ce ar putea impune intervenția schemei naționale de garantare a depozitelor (SGD)¹⁹. Gestionarea acestor riscuri presupune consolidarea încrederii între autorități, prin asigurarea faptului că planurile de capital, de lichiditate, de redresare și de rezoluție sunt suficient de solide pentru a menține furnizarea adecvată a serviciilor și pentru a preveni rezultatele necontrolate. De asemenea, ar fi necesare mecanisme care să asigure soliditatea financiară a grupului transfrontalier în ansamblu după ieșirea din rezoluție și în procesul de redobândire a accesului la piețele financiare. MUS și MUR, sprijinite de cadrul unic de reglementare, sunt bine plasate pentru a oferi aceste garanții. Trei sferturi din depozitele garantate din uniunea bancară se află în prezent sub supravegherea directă a MUS și a SRB și sunt deținute la bănci pentru care este prevăzută rezoluția la nivelul UE, în locul lichidării în cadrul procedurilor naționale de insolvență. Aceste bănci dispun de o capacitate adecvată de

¹⁸ Orientările subliniază că dreptul Uniunii permite astfel de intervenții naționale numai din motive specifice, altele decât protejarea concurenței. Intervențiile ar trebui să se limiteze la cele strict necesare pentru protejarea unor interese legitime reale și trebuie să respecte principiile proporționalității și nediscriminării. [Noul proiect de orientări ale Comisiei privind concentrările economice](#), p. 90.

¹⁹ În plus, deși SGD-urile sunt pe deplin constituite, iar unele dintre ele depășesc nivelul-țintă minim, acestea pot rămâne vulnerabile la șocuri locale provocate de intrarea în dificultate a uneia sau mai multor bănci mici, ceea ce poate genera deficite de lichiditate și le poate obliga să recurgă la sprijin public.

absorbție a pierderilor și pot beneficia, în principiu, de acces la FUR, care asigură deja un grad ridicat de mutualizare a pierderilor în cadrul sectorului bancar. În același timp, Comisia va acorda atenția cuvenită statelor membre care nu fac parte din uniunea bancară și care funcționează în cadrul unor mecanisme instituționale diferite.

În acest context, Comisia:

- *va înlocui propunerea din 2015 privind sistemul european de asigurare a depozitelor (EDIS) cu o nouă propunere de revizuire și simplificare a structurii cadrului de asigurare a depozitelor, în vederea unei mai bune alinieri a responsabilităților și a finanțării măsurilor de gestionare a crizelor și de asigurare a depozitelor, în cadrul plaselor de siguranță existente ale uniunii bancare, atât la nivel central, cât și la nivel național. Propunerea va aborda, de asemenea, vulnerabilitățile rămase ale SGD-urilor la deficitele de lichiditate. Obiectivul va fi de a asigura faptul că intrarea în dificultate a unui grup transfrontalier nu va genera denaturări în niciun stat membru sau pasive pentru SGD-uri sau pentru bugetele naționale și de a asigura o protecție egală a depozitelor garantate în întreaga uniune bancară. În ansamblu, propunerea va reduce complexitatea generată de actuala delimitare a rolurilor dintre schemele de garantare a depozitelor și fondurile de rezoluție;*
- *va propune măsuri pentru îmbunătățirea previzibilității strategiilor de rezoluție a grupurilor și pentru sprijinirea unei alocări mai integrate a fondurilor în cadrul grupurilor transfrontaliere, inclusiv în perioade de criză;*
- *va sprijini eforturile în curs ale instituțiilor relevante și ale statelor membre în vederea consolidării unor mecanisme credibile și previzibile de sprijin pentru asigurarea lichidității în cadrul rezoluției, însoțite de garanții adecvate, în concordanță cu dimensiunea europeană a rezoluției și a supravegherii în cadrul uniunii bancare, precum și cu standardele internaționale;*

➤ ***Eliminarea barierelor neprudențiale din calea integrării***

Există, de asemenea, bariere neprudențiale în calea integrării, a căror gestionare este costisitoare pentru băncile care desfășoară activități transfrontaliere. În absența unui cadru armonizat la nivelul UE, legislațiile naționale în materie de insolvență rămân fragmentate și continuă să limiteze operațiunile transfrontaliere ale băncilor, de exemplu în ceea ce privește aspectele care afectează executarea garanțiilor aferente creditelor în temeiul dreptului falimentului. Colegiuitorii au înregistrat progrese în privința unor aspecte specifice, de exemplu prin stabilirea unei ierarhii uniforme a creditorilor în cadrul normelor privind gestionarea crizelor și asigurarea depozitelor (CMDI). Totuși, până în prezent, demersurile mai ample și mai ambițioase de armonizare a legislațiilor în materie de insolvență la nivelul Uniunii nu au întrunit consensul statelor membre. Comisia este pregătită și își menține angajamentul de a continua eforturile în vederea unei armonizări mai ample a legislațiilor în materie de insolvență.

Normele privind combaterea spălării banilor (CSB) și anumite norme de protecție a consumatorilor au fost armonizate în mare măsură la nivelul UE, dar sunt adesea aplicate diferit de la un stat membru la altul. Au fost depuse eforturi legislative suplimentare pentru sporirea

gradului de armonizare, de exemplu prin recenta instituire a Autorității pentru Combaterea Spălării Banilor (ACSB) și prin noua Directivă privind creditele de consum, aplicabilă de la 20 noiembrie 2026²⁰.

Barierile neprudențiale pot descuraja băncile să ofere produse bancare paneuropene – cum ar fi depozitele sau creditele pentru persoane fizice – și pot genera costuri suplimentare, în special din cauza sistemelor informatice care trebuie adaptate la cele 27 de ordini juridice naționale diferite. Digitalizarea și progresele tehnologice în furnizarea serviciilor bancare (și anume serviciile bancare deschise, tokenizarea activelor, impactul inteligenței artificiale, inclusiv accesul la date de înaltă calitate, precum și adaptarea normelor la noi modele de afaceri, cum ar fi platformele de depozite, aplicațiile destinate clienților și portofelele electronice) pot spori competitivitatea.

În acest context, Comisia:

- *va colabora cu ACSB în vederea punerii în aplicare a cadrului unic de reglementare al UE în materie de combatere a spălării banilor, care se va aplica direct în statele membre începând cu 10 iulie 2027 și va armoniza cerințele privind cunoașterea clientelei și raportarea activităților suspecte în întreaga Uniune;*
- *va continua să monitorizeze aplicarea la nivel național a normelor de protecție a consumatorilor pentru a facilita și a încuraja activitatea transfrontalieră, astfel încât aceștia să poată accesa mai ușor o ofertă mai largă de servicii bancare, menținându-se totodată un nivel adecvat de protecție;*
- *va evalua dacă normele de protecție a consumatorilor fac obiectul unei suprareglementări sau sunt aplicate într-un mod care fragmentează în mod inutil piața;*
- *va continua să monitorizeze potențialul digitalizării și implicațiile tehnologiei informației pentru sectorul bancar, urmărind ca normele de reglementare să fie suficient de flexibile pentru a sprijini servicii bancare mai digitalizate și a stimula inovarea, menținând în același timp reziliența cibernetică;*

3.2 Punerea în aplicare a standardelor internaționale, ținând seama totodată de particularitățile UE și asigurând proporționalitatea

UE a adoptat cu fidelitate standardele internaționale și, în anumite domenii, a mers chiar mai departe decât acestea, aplicându-le la toate nivelurile de consolidare și tuturor băncilor, nu doar

²⁰ Directiva (UE) 2023/2225 a Parlamentului European și a Consiliului din 18 octombrie 2023 privind contractele de credit de consum și de abrogare a Directivei 2008/48/CE (JO L, 2023/2225, 30.10.2023) stabilește armonizarea completă a normelor de protecție a consumatorilor în domeniul creditelor de consum, pentru a se asigura un nivel ridicat și echivalent de protecție a intereselor tuturor consumatorilor din Uniune și pentru a se crea o piață internă care funcționează optim.

celor mari, active la nivel internațional. Deși această abordare a sporit în mod semnificativ reziliența, este posibil să fi condus la trecerea cu vederea a anumitor particularități ale UE.

➤ ***Punerea în aplicare a standardelor internaționale ținând seama de particularitățile UE***

UE a transpus în dreptul Uniunii Acordul Basel III începând cu 1 ianuarie 2025, prevăzând, totodată, o serie de măsuri tranzitorii. Fiind una dintre cele mai mari piețe bancare, UE participă, prin autoritățile sale de supraveghere și prin Comisie, la elaborarea standardelor internaționale și ar trebui să acționeze în mod proactiv pentru ca normele globale să țină seama de realitățile diferitelor piețe, inclusiv de cele specifice sectorului bancar european. Mai mult decât atât, transpunerea standardelor internaționale în dreptul UE ar trebui să țină seama în mod corespunzător de particularitățile sectorului bancar din UE, pentru a evita, pe cât posibil, efectele disproporționate asupra anumitor activități sau bănci și pentru a garanta îndeplinirea eficientă și echilibrată a obiectivelor prudențiale ale cadrului.

Condițiile de concurență echitabile la nivel internațional sunt esențiale. În așteptarea punerii în aplicare a standardelor și în alte jurisdicții, Comisia a luat măsuri pentru a amâna până la 1 ianuarie 2027 aplicarea în UE a anumitor aspecte ale cadrului Basel privind riscul de piață (Revizuirea fundamentală a portofoliului de tranzacționare). La 4 iunie 2026, Comisia a adoptat un act delegat pentru a atenua unele dintre efectele aplicării acestuia până la sfârșitul anului 2029. Actul delegat este în prezent în curs de examinare de către Consiliu și Parlamentul European.

UE introduce treptat pragul minim al modelelor interne²¹, împreună cu o serie de măsuri tranzitorii menite să le permită băncilor și autorităților să se adapteze treptat la Acordul Basel. Între timp, jurisdicțiile țărilor terțe au adoptat abordări diferite, inclusiv eliminarea completă a pragului minim al modelelor interne. Părțile interesate din UE au exprimat opinii divergente cu privire la viitorul pragului minim al modelelor interne, inclusiv în ceea ce privește nivelul adecvat de calibrare, nivelul la care ar trebui aplicată cerința (la nivel individual sau consolidat), domeniul de aplicare al riscurilor acoperite de acest cadru și modul în care acesta interacționează cu abordarea standardizată subiacentă, de exemplu în domenii precum finanțările specializate, finanțarea proiectelor și finanțarea comerțului.

În pofida factorului de sprijin pentru IMM-uri, tratamentul prudențial aplicat societăților fără rating reprezintă o provocare structurală pentru cadrul de reglementare al UE. Dat fiind că întreprinderile din UE, în special IMM-urile, se bazează în principal pe finanțarea bancară și într-o măsură mai redusă pe piețele de capital, marea majoritate nu dețin un rating de credit extern. Prin urmare, Comisia va evalua posibilitatea de a elimina obligativitatea unui rating extern, în vederea facilitării accesului la finanțare bancară pentru astfel de societăți. O astfel de evaluare ar trebui să examineze, de asemenea, dacă politica

²¹ Pragul minim al modelelor interne este o garanție de reglementare care limitează măsura în care băncile își pot reduce cerințele de capital prin utilizarea modelelor interne de risc, în raport cu abordările standardizate.

propusă ar putea descuraja societățile să solicite un rating de credit, subminând astfel transparența și dezvoltarea pe termen lung a unor piețe mai profunde ale titlurilor de capital și ale obligațiunilor corporative în UE și reducând informațiile aflate la dispoziția băncilor pentru evaluarea riscurilor asociate societăților. Ar trebui avută în vedere o abordare strategică pe termen lung pentru realizarea obiectivului fundamental al UEI, și anume promovarea unor surse de finanțare mai diversificate prin intermediul pieței unice de capital. .

Tratamentul prudential al expunerilor la bunuri imobile locative necesită, de asemenea, o calibrare atentă. Cerințele din acest domeniu pot influența accesul la finanțarea locuințelor, inclusiv prin impactul pe care îl au asupra ofertei de locuințe și pot afecta funcționarea anumitor segmente de piață, cadrul trebuind, totodată, să rămână sensibil la riscuri. În același timp, trebuie avut în vedere faptul că măsurile menite să stimuleze creditarea ipotecară pot determina creșterea prețurilor locuințelor în condițiile unei oferte limitate, reducând astfel accesibilitatea acestora și subminând obiectivul urmărit.

În alte domenii, pentru a consolida competitivitatea internațională și a sprijini digitalizarea, ar putea fi avute în vedere modificări ale cadrului prudential, precum tratamentul activelor software. Normele UE impun băncilor să deducă în mare parte investițiile în software din capitalul lor de bază. Această abordare tratează software-ul mai degrabă ca pe un cost decât ca pe un activ care contribuie la competitivitatea unei întreprinderi și este considerată de mulți ca plasând băncile din UE într-o poziție dezavantajoasă față de instituțiile similare din alte jurisdicții. Totuși, caracterul prudent al abordării adoptate de UE poate fi considerat, de asemenea, un avantaj într-un moment în care evoluțiile din domeniul inteligenței artificiale pun sub semnul întrebării valoarea activelor software. În sens mai larg, cadrul prudential ar trebui să reflecte mai bine rolul activelor necorporale în economia modernă.

În cele din urmă, **competitivitatea sectorului bancar din UE nu este doar o chestiune de considerente prudentiale, tehnologie și inovare. Aceasta depinde, de asemenea, de capacitatea băncilor de a atrage, de a păstra și de a recompensa profesioniști cu înaltă calificare pe piața mondială a talentelor.** În acest context, Comisia evaluează posibile ajustări ale cadrului de remunerare. Normele actualizate privind remunerarea ar putea contribui la consolidarea competitivității sectorului bancar din UE, asigurând totodată că politicile de remunerare nu încurajează asumarea unor riscuri excesive.

În acest context, Comisia:

- *va prezenta propuneri clare cu privire la pragul minim al modelelor interne și la măsurile tranzitorii aferente aplicabile societăților fără rating și creditării ipotecare, din perspectiva competitivității băncilor din UE, precum și cu privire la interacțiunea acestuia cu celelalte componente ale cadrului, inclusiv măsuri pentru a asigura un echilibru adecvat între reziliență și finanțarea economiei în ansamblu;*
- *va continua să monitorizeze punerea în aplicare a standardelor internaționale în toate jurisdicțiile și va implementa o abordare strategică, pe termen lung, a UE în*

ceea ce privește cerințele de capital pentru riscul de piață, pe baza experienței acumulate și ținând seama de necesitatea asigurării unor condiții de concurență echitabile;

- *va evalua tratamentul prudential al investițiilor strategice prin finanțări specializate, inclusiv al finanțării proiectelor de infrastructură și a tranziției energetice, precum și tratamentul prudential al finanțării comerțului, pentru a se asigura că băncile europene pot sprijini întreprinderile europene și pot consolida securitatea lanțurilor de aprovizionare;*
- *va propune revizuirea tratamentului prudential al investițiilor băncilor în active software, pentru a se asigura că acesta este solid din punct de vedere prudential, coerent cu mediul digital și cu riscurile cibernetice și că oferă stimulentele adecvate pentru ca băncile să investească în inovare și în reziliența digitală;*
- *va explora posibile domenii de acțiune pentru a asigura accesul la creditare al întreprinderilor care utilizează intensiv drepturile de proprietate intelectuală (DPI) și, în sens mai larg, al economiei imateriale, inclusiv prin invitarea părților interesate relevante să reflecteze asupra programelor de consolidare a capacităților, a cadrelor de evaluare și a mecanismelor de partajare a riscurilor. Această activitate va ține seama de viitoarele acțiuni legate de drepturile de proprietate intelectuală din cadrul Strategiei privind start-upurile și întreprinderile în fază de extindere, cum ar fi Actul european pentru inovare;*
- *va evalua posibilele ajustări ale cadrului actual de remunerare aplicabil persoanelor care își asumă riscuri semnificative, precum și impactul acestuia asupra sectorului bancar din UE. Comisia evaluează modalități de reducere a sarcinii și a complexității inutile, de remediere a efectelor nedorite asupra structurilor de remunerare, de prevenire a denaturării concurenței pentru atragerea talentelor specializate și de adaptare a cadrului la riscurile sistemice.*

➤ **Asigurarea proporționalității cadrului de reglementare**

Europa are nevoie de bănci mari, capabile să concureze la nivel internațional pe piețe în care dimensiunea este esențială, dar beneficiază, de asemenea, de prezența unor bănci mai mici, cu o orientare mai pronunțată către nivelul local. Băncile mai mici contribuie la sprijinirea priorităților de investiții ale UE și a finanțării IMM-urilor la nivel local, inclusiv în regiunile mai puțin dezvoltate, valorificând avantajul proximității și contribuind, în ultimă instanță, la extinderea ofertei de creditare.

Cadrul de reglementare al UE recunoaște particularitățile băncilor mai mici și care nu sunt complexe, însă complexitatea cadrului poate totuși afecta în mod disproportional băncile de dimensiuni mai reduse. Un regim mai bine adaptat băncilor mici și care nu sunt complexe ar trebui să fie în mod demonstrabil mai simplu și mai puțin împovărat din perspectiva costurilor de asigurare a conformității, menținând, în același timp, cerințe adecvate

bazate pe riscuri, protejând stabilitatea financiară și păstrând stimulentele pentru îmbunătățirea practicilor de gestionare a riscurilor.

În acest context, Comisia:

- *va propune, ca parte a Regulamentului privind cerințele de capital (CRR), un regim care să permită identificarea mai clară a băncilor mici și cu un grad redus de complexitate în cadrul de reglementare, indiferent de structura lor juridică și organizațională, eventual prin ajustarea criteriilor și a pragurilor actuale, astfel încât acestea să reflecte mai bine realitatea sectorului bancar din UE, precum și prin instituirea unui număr mai mic de cerințe, mai bine adaptate și mai simple, pentru dimensiunile prudențială, macroprudențială și de rezoluție. Acest regim ar trebui, de asemenea, să permită ABE să elaboreze măsurile de nivel 2 și de nivel 3 într-un mod care să răspundă mai eficient nevoilor băncilor mici și cu un grad redus de complexitate, prin reducerea numărului de cerințe și de procese;*
- *În contextul finalizării uniunii bancare, Comisia își va continua dialogul cu MUS și SRB cu privire la aplicarea eficientă a proporționalității, inclusiv în ceea ce privește circumstanțele specifice care justifică calificarea instituțiilor de credit ca fiind mai puțin semnificative, în pofida îndeplinirii criteriilor de importanță implicite prevăzute în Regulamentul privind MUS.*

Mai mult, firmele de investiții susțin diversitatea și profunzimea pieței de capital, oferind servicii care completează și concurează cu cele ale instituțiilor de credit, precum furnizarea de lichidități, facilitarea alocării eficiente a capitalului și sprijinirea emiterii de titluri de capital și de titluri de creanță. Orice obstacol nejustificat din cadrul de reglementare care limitează contribuția firmelor de investiții trebuie, la rândul său, eliminat. Avizul comun al ABE și al ESMA privind funcționarea cadrului prudențial aplicabil firmelor de investiții²² a concluzionat că regulamentul își îndeplinește obiectivele inițiale, sugerând, totodată, modificări specifice.

În acest context, Comisia:

- *va propune modificări specifice ale cadrului prudențial aplicabil firmelor de investiții, inclusiv în ceea ce privește structura pragurilor, guvernanta și cerințele de remunerare și va revizui calibrarea cerințelor de capital și de lichiditate.*

3.3 Simplificarea cadrului de reglementare

Simplificarea cadrului de reglementare poate aduce beneficii concrete băncilor și autorităților de supraveghere, fără a submina reziliența sectorului bancar. Complexitatea cadrului a fost accentuată de revizuirile succesive ale normelor microprudențiale, de rezoluție și macroprudențiale, efectuate adesea în mod independent, fără a se acorda suficientă atenție modului în care acestea interacționează. În prezent, sunt necesare măsuri pentru eliminarea

²² Autoritatea Bancară Europeană (2025), [*The EBA and ESMA recommend targeted revisions to the investment firms' prudential framework*](#) (ABE și ESMA recomandă revizuirii specifice ale cadrului prudențial aplicabil firmelor de investiții).

granularității excesive, a suprapunerilor și a inconsecvențelor din cadrul diferitelor seturi de norme și dintre acestea. Însă reducerea complexității nejustificate nu ar trebui să conducă la o dereglementare care să submineze în mod fundamental reziliența sectorului bancar, întrucât aceasta reprezintă o condiție prealabilă pentru competitivitatea acestuia.

Mai mult decât atât, raportarea în temeiul cadrului de reglementare a devenit nejustificat de împovărătoare și costisitoare. Cerințele de raportare care nu contribuie în mod proporțional la consolidarea rezilienței sectorului bancar și a integrării pieței ar trebui reduse sau eliminate din cadrul de reglementare.

➤ ***Norme microprudențiale***

Normele microprudențiale includ cerințele din pilonul 1, cerințele din pilonul 2 și orientările din pilonul 2. Cerințele din pilonul 1 stabilesc nivelurile minime de capital pe care o bancă trebuie să le dețină. Cerințele din pilonul 2 stabilesc niveluri de capital specifice fiecărei bănci, în timp ce orientările din pilonul 2 sunt, de asemenea, specifice fiecărei bănci, dar nu au caracter obligatoriu și reflectă așteptările autorităților de supraveghere cu privire la nivelul total de capital pe care băncile ar trebui să îl mențină pentru a face față perioadelor de criză. Pe lângă cerințele bazate pe riscuri, autoritățile de supraveghere pot stabili și cerințe privind indicatorul efectului de levier în cadrul pilonului 2.

Au fost exprimate preocupări cu privire la modul în care sunt concepute și aplicate în prezent cerințele și orientările din pilonul 2, în special în ceea ce privește posibilele suprapuneri cu alte cerințe, care pot conduce la dubla contabilizare. Totodată, au fost exprimate preocupări cu privire la transparența limitată a metodologiilor utilizate pentru stabilirea cerințelor și orientărilor din pilonul 2, ceea ce a generat o cerere pentru explicarea mai clară a deciziilor, sporirea clarității și a stimulentele legate de remediere, precum și o mai bună reflectare a riscurilor subiacente.

În cadrul MUS s-a asumat deja punerea în aplicare a unei serii de îmbunătățiri privind cerințele și orientările din pilonul 2. Recent, MUS a introdus o nouă metodologie pentru cerințele din pilonul 2 și a propus o agendă de reformă menită să sporească, într-un sens mai larg, eficiența, eficacitatea și caracterul bazat pe riscuri al supravegherii prudențiale. Aceste reforme reprezintă un pas important în direcția asigurării unui cadru adecvat de supraveghere prudențială. Pentru a completa aceste eforturi în curs, ar putea fi avute în vedere măsuri suplimentare pentru a se asigura că cerințele de supraveghere rămân bazate pe riscuri și proporționale, evitând, în același timp, complexitatea inutilă și suprapunerile cu alte componente ale cadrului de capital.

În acest context, Comisia:

- ***va propune măsuri pentru îmbunătățirea funcționării orientărilor din pilonul 2, pentru a asigura o aplicare specifică a acestora;***
- ***va propune eliminarea cerințelor de capital din pilonul 2 legate de indicatorul efectului de levier.***

➤ ***Norme în materie de rezoluție***

Normele UE în materie de rezoluție impun băncilor să dețină un quantum minim de fonduri proprii și datorii eligibile (MREL), pentru a se asigura că pot absorbi pierderile în caz de intrare în dificultate. Deși acest lucru a sporit reziliența băncilor din UE, actuala structură a MREL a devenit complexă și, în unele cazuri, generează suprapuneri, în special din cauza criteriilor de eligibilitate și a calibrării diferite aplicabile cerințelor MREL și cerințelor privind capacitatea totală de absorbție a pierderilor (TLAC), prevăzute de standardele internaționale. Această complexitate reduce previzibilitatea și coerența și afectează condițiile de concurență echitabile între băncile din UE.

Normele de rezoluție includ, de asemenea, dispoziții auxiliare, derivate din regimul fondurilor proprii, care sunt uneori excesiv de complexe pentru instrumentele MREL. De exemplu, regimul de aprobare prealabilă, conceput pentru a proteja capacitatea băncilor de absorbție a pierderilor, a impus sarcini administrative băncilor și autorităților de rezoluție. Deși SRB a propus o nouă abordare simplificată, menită să accelereze acordarea acestor aprobări băncilor care doresc să răscumpere sau să își înlocuiască instrumentele MREL, sunt necesare îmbunătățiri suplimentare.

Pe lângă stabilirea cerințelor MREL, SRB și autoritățile naționale de rezoluție au obligația de a elabora planuri de rezoluție pentru bănci. Acesta este un proces îndelungat și împovărător, care nu reflectă faptul că, după mai multe iterații, planurile de rezoluție ale băncilor sunt în prezent mai mature și ar putea fi simplificate, pentru a elibera resurse atât la nivelul băncilor, cât și al autorităților, care să poată fi dedicate operaționalizării și testării acestor planuri.

În acest context, Comisia:

- ***va propune revizuirea cadrului MREL, apropiindu-l de standardele internaționale prin eliminarea discrepanțelor inutile față de standardul TLAC și prin introducerea unei calibrări mai simple, mai automate și mai previzibile; Cadrul revizuit va menține reziliența cadrului de rezoluție, va păstra stimulentele pentru asigurarea posibilității de rezoluție și va asigura caracterul proporțional al cerințelor, în special pentru băncile mai mici;***
- ***va propune simplificarea procesului de acordare a autorizațiilor băncilor aflate într-o poziție financiară solidă, pentru a accelera autorizarea răscumpărărilor și a operațiunilor de gestionare a datoriilor, a reduce costurile de asigurare a conformității și a spori flexibilitatea, menținând totodată posibilitatea de rezoluție și respectarea standardelor TLAC;***
- ***va propune ca anumite evaluări din etapa de planificare a rezoluției – inclusiv cele privind frecvența ciclurilor de planificare a rezoluției sau procedurile de adoptare aferente – să respecte într-o mai mare măsură principiul proporționalității, reflectând faptul că activitățile de planificare a rezoluției au ajuns la un grad mai ridicat de maturitate de la introducerea cadrului de gestionare a crizelor.***

➤ *Norme macroprudențiale*

Autoritățile naționale sunt responsabile de stabilirea măsurilor macroprudențiale, ținând seama totodată de particularitățile propriilor sectoare bancare și ale ciclurilor economice, utilizând un set de instrumente care include amortizoare de capital, instrumente de ajustare a ponderilor de risc și măsuri bazate pe debitori. Măsurile macroprudențiale cu cel mai mare impact sunt amortizoarele de capital, care sunt stabilite pe lângă cerințele din pilonul 1 și din pilonul 2 și pot fi utilizate de bănci în perioade dificile pentru a evita reducerea gradului de îndatorare și a menține creditarea economiei. Acest cadru descentralizat a devenit deosebit de complex în absența unei metodologii armonizate la nivelul UE, complexitate determinată de numărul mare de amortizoare de capital, de conceperea acestora pentru a răspunde unor riscuri și evenimente specifice, de marja de apreciere a autorităților naționale în stabilirea nivelului amortizoarelor și în identificarea băncilor cărora li se aplică acestea. Lipsa de previzibilitate și de coerență în aplicarea acestui cadru poate afecta deciziile comerciale ale băncilor, în special în ceea ce privește activitatea transfrontalieră, consolidarea sau reorganizarea. În plus, guvernanța pe mai multe niveluri, care implică atât autoritățile naționale, cât și pe cele ale UE, creează o complexitate suplimentară. Recomandările Grupului operativ la nivel înalt al BCE privind simplificarea²³, precum și răspunsurile primite în cadrul consultării specifice confirmă aceste provocări.

În acest context, Comisia:

- *va propune revizuirea cadrului macroprudențial pentru a asigura un set de instrumente mai simplu, precum și o convergență și o coerență sporite în aplicarea instrumentelor macroprudențiale în întreaga UE. Mai precis, numărul de amortizoare (amortizorul anticiclic, amortizorul de risc sistemic) ar trebui redus, iar conceperea și calibrarea acestora ar trebui îmbunătățite. Cadrul pentru alte instituții de importanță sistemică (O-SII) ar trebui armonizat prin remedierea deficiențelor privind identificarea O-SII și calibrarea amortizorului.*

➤ *Interacțiunea dintre normele microprudențiale, de rezoluție și macroprudențiale*

Normele microprudențiale, macroprudențiale și de rezoluție sunt puse în aplicare în mod autonom de diferite autorități competente, dar interacționează în moduri care conduc adesea la cerințe care se suprapun și sunt lipsite de coerență. Această situație împovărează băncile prin suprapunerea nivelurilor de capital stabilite în scopuri diferite, dar care, în unele cazuri, pot viza aceleași riscuri și pot impune constrângeri nedorite asupra utilizării amortizoarelor de capital în perioade de criză. De exemplu, dubla contabilizare a anumitor instrumente în vederea respectării cerințelor privind amortizoarele de capital și a altor cerințe minime (indicatorul efectului de levier și MREL) poate împiedica băncile să utilizeze

²³ Banca Centrală Europeană (2025), [*Simplification of the European prudential regulatory, supervisory and reporting framework*](#) (Simplificarea cadrului european de reglementare prudențială, de supraveghere și de raportare).

amortizoarele fără a încălca aceste cerințe. Percepțiile investitorilor și preocupările legate de rentabilitate pot complica, de asemenea, utilizarea amortizoarelor. Pentru a răspunde acestor provocări, autoritățile relevante trebuie să adopte o abordare holistică în stabilirea cerințelor microprudențiale, de rezoluție și macroprudențiale. Deși autoritățile ar trebui să își păstreze marja de apreciere, stabilirea cerințelor ar trebui să fie mai previzibilă și mai transparentă, pentru a permite băncilor o planificare mai eficientă a capitalului și a oferi pieței financiare un grad mai ridicat de transparentă.

În acest context, Comisia:

- *va propune mecanisme de coordonare mai solide între autoritățile responsabile cu punerea în aplicare a normelor microprudențiale, de rezoluție și macroprudențiale, pentru a se asigura că cerințele sunt stabilite în mod coerent și fac obiectul unei responsabilizări mai clare și mai ferme. Autoritățile vor trebui să consolideze coordonarea și schimbul de informații, adoptând o perspectivă holistică atât asupra necesarului total de capital al sistemului în ansamblu, cât și asupra celui al băncii în cauză;*
- *va revizui procedura de modificare, acolo unde este necesar, a standardelor tehnice din întregul cadru, va consolida cerința ca ABE să efectueze evaluări ale impactului și va consolida mecanismele de responsabilizare/control privind modul în care sunt acordate și aplicate mandatele;*
- *va propune ca anumite norme microprudențiale, de rezoluție și macroprudențiale să fie incluse în regulamente direct aplicabile, pentru a spori claritatea și convergența în materie de supraveghere și pentru a reduce sarcina administrativă a băncilor.*

➤ *Simplificarea cerințelor de raportare și de publicare*

Deși cerințele de raportare și de publicare sunt esențiale pentru buna funcționare a sectorului bancar, cadrul de raportare aplicabil băncilor a devenit foarte împovărător. Costurile totale aferente raportării pentru băncile din UE, care includ toate cheltuielile legate de funcționarea sistemului de raportare (personal, IT, servicii juridice, contabile, de audit și de consultanță), au fost estimate la 11,2 miliarde EUR pe an²⁴. Sarcina raportării rezultă din modificările frecvente ale cerințelor de raportare, din complexitatea inutilă, din lipsa de claritate și de coerență, precum și din duplicarea obligațiilor de raportare cauzată de schimbul limitat de date între autorități.

Au fost deja luate măsuri importante pentru simplificarea și eficientizarea cerințelor de raportare, inclusiv în conformitate cu Strategia Comisiei privind datele de supraveghere²⁵. Printre acestea se numără modificări legislative menite să simplifice reutilizarea datelor de supraveghere în scopul publicării informațiilor și alte măsuri destinate

²⁴ Autoritatea Bancară Europeană (2021), [*Study of the cost of compliance with supervisory reporting requirements*](#) (Studiu privind costurile asigurării conformității cu cerințele de raportare în scopuri de supraveghere).

²⁵ Comisia Europeană (2021), [*Strategy on supervisory data in EU financial services*](#) (Strategia privind datele de supraveghere în serviciile financiare ale UE).

reducerii semnificative a sarcinii de raportare pentru instituțiile mici și care nu sunt complexe (Platforma de date privind pilonul 3), Regulamentul privind o mai bună partajare a datelor, care va reduce duplicarea solicitărilor de date, va impune autorităților UE să revizuiască periodic și să elimine cerințele de raportare redundante și va impulsiona totodată eforturile acestora în materie de raportare integrată²⁶, precum și pachetul Omnibus I și simplificările ulterioare ale taxonomiei UE și ale standardelor europene de raportare privind durabilitatea²⁷. Odată operațional, Punctul unic de acces european va îmbunătăți, de asemenea, accesibilitatea și va reduce duplicarea, facilitând accesul electronic centralizat la datele publice privind băncile și produsele acestora. Comisia va continua să colaboreze cu ABE pentru a se asigura că cerințele de raportare prudentială și de publicare respectă principiul proporționalității și sunt coerente cu cadrul mai larg în materie de durabilitate.

În plus, ABE a pus deja în aplicare mai multe măsuri de fond pentru reducerea sarcinii de raportare a băncilor. Împreună cu măsurile suplimentare propuse în 2026, se estimează că numărul punctelor de date din cadrele de raportare ale UE va fi redus cu 50 %²⁸. În pofida acestor progrese, părțile interesate confirmă necesitatea continuării simplificării, prioritățile fiind integrarea raportării, proporționalitatea și modernizarea tehnologică.

În acest context, Comisia:

- *va sprijini tranziția de la actuala abordare în materie de raportare către un sistem mai integrat de raportare prudentială, statistică și de rezoluție, având ca elemente fundamentale mecanisme solide de guvernanță și un dicționar comun de date, și va încuraja autoritățile relevante, sprijinite de Comitetul comun de raportare bancară, să continue lucrările tehnice și să aducă îmbunătățiri concrete;*
- *având în vedere toate opțiunile disponibile pentru îmbunătățirea competitivității sectorului bancar din UE, inclusiv posibila revizuire a mandatului ABE, va propune modificări legislative specifice, acolo unde este necesar, pentru a conferi ABE mandatul de a asigura o mai mare proporționalitate, simplificare și automatizare a raportării la nivel tehnic, inclusiv în ceea ce privește pragurile de semnificație aplicabile erorilor minore de raportare și alte aspecte care sporesc în mod nejustificat sarcina raportării;*
- *va propune modificarea Regulamentului ABE în ceea ce privește actele de nivel 2, după modelul modificărilor introduse în propunerea de modificare a Regulamentului ESMA din cadrul pachetului privind integrarea pieței și supravegherea (MISP); va invita ABE să își reconfigureze cadrul unic de reglementare interactiv, prin corelarea directă, pe site-ul său, a tuturor orientărilor de nivel 3 și a întrebărilor și răspunsurilor cu dispozițiile corespunzătoare ale cadrului juridic, îmbunătățind*

²⁶ JO L, 2025/2088, 21.10.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/2088/oj>.

²⁷ Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor (UE) 2022/2464 și (UE) 2024/1760 în ceea ce privește datele de la care statele membre trebuie să aplice anumite cerințe de raportare și de diligență necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor [COM/2025/80 final](#).

²⁸ Autoritatea Bancară Europeană (2026), *Efficient reporting: simpler, smarter, proportionate* (Raportare eficientă: mai simplă, mai inteligentă, proporțională).

astfel accesibilitatea și transparența. Ca parte a acestui proces, ABE ar putea revizui întrebările și răspunsurile existente și le-ar putea elimina pe cele care nu mai sunt de actualitate;

- *va sprijini ABE și celelalte autorități în revizuirea periodică, reducerea și eliminarea obligațiilor de raportare redundante, în conformitate cu Regulamentul privind o mai bună partajare a datelor;*
- *va colabora cu autoritățile naționale pentru a limita cerințele suplimentare de raportare la nivel național, întrucât acestea sporesc în mod semnificativ complexitatea și sarcina administrativă pentru entitățile raportoare; va încuraja autoritățile naționale să utilizeze pe deplin opțiunea de schimb de date prevăzută de Regulamentul privind o mai bună partajare a datelor.*

4. Competitivitatea ca responsabilitate comună

Creșterea competitivității sectorului bancar din UE va necesita o schimbare de paradigmă în rândul tuturor părților interesate relevante. Riscurile din sectorul bancar trebuie gestionate în mod corespunzător, în special în contextul actual, în care riscurile consacrate legate de credit, operațiuni și evoluțiile pieței sunt amplificate de riscuri mai noi generate de activitățile cibernetice, tensiunile geopolitice și amenințările de mediu și climatice. Cu toate acestea, gestionarea riscurilor ar trebui să se concentreze asupra riscurilor semnificative, renunțând la abordările bazate exclusiv pe conformitate, în favoarea unei abordări mai eficiente, holistice și mai bine direcționate a gestionării riscurilor.

Comisia ar trebui să monitorizeze mai proactiv și să asigure existența unui echilibru adecvat între asumarea riscurilor și stabilitatea financiară, astfel încât cadrul de reglementare și modul în care acesta este aplicat să nu afecteze competitivitatea și creșterea economică. Autoritățile de reglementare și de supraveghere ar trebui să se concentreze asupra riscurilor cu adevărat relevante pentru stabilitatea financiară de ansamblu și să evite o cultură a toleranței zero la risc, întrucât aceasta ar putea împiedica băncile să sprijine activitatea economică. Factorii de decizie politică ar trebui să se abțină de la menținerea particularităților naționale care fragmentează piața. Instrumentele de responsabilizare ar trebui utilizate cât mai mult posibil, iar, în cazul în care se dovedesc lipsite de eficacitate, ar trebui consolidate.

Comisia este principala instituție a UE responsabilă de îndeplinirea mandatului Uniunii în materie de competitivitate și concurență. În perspectivă, Comisia își va exercita într-o mai mare măsură responsabilitatea de a revizui periodic funcționarea sistemului bancar european și impactul acestuia asupra pieței interne, contribuind astfel la asigurarea faptului că activitățile de supraveghere și de rezoluție rămân eficace și proporționale și favorizează buna funcționare a pieței unice și competitivitatea UE²⁹. Comisia colaborează cu ABE pentru a asigura

²⁹ Articolul 32 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 și articolul 94 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014.

proportionalitatea orientărilor acesteia în materie de supraveghere, în special atunci când acestea fac obiectul unor proceduri de conformare și explicare.

În același timp, băncile, personalul de conducere de nivel superior și angajații acestora, precum și auditorii și contabilii trebuie să fie dispuși să participe la această schimbare a practicilor consacrate și să își asume o mai mare responsabilitate pentru aplicarea legii pe baza pragului de semnificație. Autoritățile de reglementare și de supraveghere ar trebui să adopte o abordare mai proporțională și să acționeze pentru a reduce complexitatea, amplexarea și nivelul de detaliu al măsurilor lor – indiferent dacă este vorba despre legislație, orientări sau întrebări și răspunsuri –, iar băncile trebuie, la rândul lor, să renunțe la solicitările continue de orientări în încercarea de a obține o securitate juridică absolută. Respectarea legii ar trebui să se întemeieze pe fondul acesteia, nu să fie tratată ca un simplu exercițiu formal de bifare a unor căsuțe. Schimbarea comportamentelor care au contribuit în mod colectiv la crearea unui mediu bancar excesiv de prescriptiv și de complex, dominat de aversiunea față de risc, reprezintă o responsabilitate comună.

În acest context, Comisia:

- *va colabora cu ABE, cu autoritățile de supraveghere și cu participanții la piață pentru a face o distincție mai clară între cerințe – care trebuie respectate – și orientări fără caracter obligatoriu menite să armonizeze modul în care sunt aplicate aceste cerințe;*
- *va analiza posibilitatea de a conferi ABE și CERS mandatul de a elabora periodic rapoarte privind caracterul adecvat al cerințelor de capital aplicabile băncilor la nivelul UE, pentru a consolida procesele existente de responsabilizare (inclusiv în cadrul Parlamentului European și al parlamentelor naționale, precum și al Consiliului și al guvernelor naționale);*
- *va colabora cu autoritățile UE și cu cele naționale pentru a se asigura că practicile de supraveghere sunt neutre în raport cu modelul organizațional al unei bănci și nu descurajează activitatea bancară transfrontalieră, inclusiv prin intermediul sucursalelor și al liberei prestări a serviciilor;*
- *va organiza discuții periodice cu MUS și SRB și, eventual, cu alte părți interesate relevante, privind funcționarea sistemului bancar și impactul măsurilor de supraveghere și de rezoluție asupra bunei funcționări a pieței interne.*

5. Implicarea și etapele următoare

În prezenta comunicare, Comisia a prezentat o cale de urmat către un sector bancar mai competitiv în UE, care va direcționa mai eficient economiile către investiții, va valorifica mai bine potențialul piețelor transfrontaliere și interne și va asigura gospodăriilor și întreprinderilor cea mai largă gamă de opțiuni de finanțare, cele mai mici costuri și cele mai ridicate randamente. Un sector bancar mai competitiv trebuie să fie rezilient, profitabil și deschis concurenței și inovării. Punerea în practică a acestei căi de urmat va presupune o reformă de amploare, cuprinzătoare și orientată spre viitor, axată pe îmbunătățiri cu un impact semnificativ.

Comisia recunoaște ambiția colegiitorilor de a reforma cadrul bancar și de a consolida competitivitatea băncilor din UE, astfel cum reiese din concluziile Consiliului European din decembrie 2025³⁰ și martie 2026³¹, precum și din raportul anual al Parlamentului privind uniunea bancară³².

Prin urmare, Comisia încurajează toate părțile interesate să dea dovadă de ambiție în punerea în aplicare a reformelor necesare și invită la transmiterea de feedback cu privire la prezenta comunicare, în contextul pregătirii unor măsuri pe care le va propune în primul trimestru al anului 2027.

³⁰ Consiliul European (decembrie 2025), [Concluzii privind simplificarea reglementării de către Uniune a serviciilor financiare](#).

³¹ [Concluziile reuniunii Consiliului European](#) (martie 2026).

³² Parlamentul European (aprilie 2026), [Uniunea bancară – raportul anual pe 2025](#).